

lesarabrøv

Áheitan á útvarp og sjónvarp

Tit leggja fyrri tíðina doyðin á at geva Føroya fólki ta fatan, at tit eru so einastandandi politiskt engageraðir — men í so einvíst rættaðir móti eina og sama politiska flokki, fólkaflakkinum.

At Útvarp og Sjónvarp Føroya halda áfram við at gera sjarmu-offensiv fyrri einum ávisum politikara, um nakað høvi býðst fyrri tí, er bara at sláa fast, at so er.

Eg skal ikki kommentera, hvorki tað, sum hesin politikari so smilandi ger seg so klókan uppá í sinum revisorhøvdi — ella boðskapin, Føroya fólk situr eftir við, tá sjónin fer av skerminum, ella røddin — tónað burtur av immuhindini.

Men vælsignaðir menn, ið tað nú vera nóg mikil fyrri eina langa tíð framvyr. Man er við at keðast — og ofta lúgvast kúgv í mýru.

Her tað ikki til at skifta út við onkra aðra TV-stjørnu. Kanska Pjerrot so ikki hevði borið seg undan at verið stuntmaður.

Sjónvarpið greiddi frá fundi, ið verða skal. So er spenningurin — hevur sjónvarpið rationaliserað allar sínar stólar burtur — ella er tað demokratið, sum heilt er spart burtur!!!

Tað sær so út, síðan tað bert eru 4 teir størstu politisku flokkarnir, sum skulu fáa heiðurin av at koma til fundar á landsstovninum Sjónvarpi Føroya.

Tað hevur tianverri vist seg, at bæði útvarp og sjónvarp hava tað til felags, at diskriminera — viljað ella óviljað.

Serstakliga er tað Fimmarin, sum ferð eftir ferð heldur nakrar av lurtarunum uttanfyrri, alt imeðan tey somu fólkini

koma framat — fer eftir ferð, sum vóru tey bestilt at ringja.

Men um hetta skilið skal halda áfram í landsins stovnum, sum alt fólkið skal gjalda til við útvarps- og sjónvarps-gjaldi, mugu tit, minir harrar, taka annað skinn um bak, tí hesir fjølmiðlar skuldu væl verið fyrri øll fólk, ikki bara tey útvaldu.

Tað vit nú í kvøld hava hoyrt og sæð — tann smilandi politikaran hava sitið og tosað ímóti tí — sum hann og hansara flokkur í veruleikanum ganga heil hjartað inn fyrri — at vit skulu upp í EF, so kemur tað mær fyrri, sum tá Stygge ulv lúir eftir teimum trimum smáu grisunum, men vónandi fari eg skeiv í hesum.

Men at seta revar at ansa hønsum sigst ikki at rigga.

Juliana V

Løn og lønarmunur

Tá tveir partar fara í rættin við einum trætumáli, eru teir visir í at annar parturin vinnur og annar tapur. Sjáldan endar málið við semju, tó tað kemur fyrri.

Tað er sjálvandi stuttligt at vera tann, sum er við yvirlutan, og ikki so lætt at vera taparin, uttan so er, at málið er ein prinsippur, sum báðir partar vilja hava eina upplýring í.

Vit frætta nú í útvarpinum um eina lønarsak, sum lærarafólk á Fróðskaparsetrinum høvdu vunnið í Føroya rætti, við afturvirkandi kraft, ja líka til 1983, um eg skilti útvarpið rætt, og sjálvandi eru sigursharrarnir fróir. Tað høvdu vit eisini verið, um vit vóru teir.

Men, og her er eitt stórt

MEN, hvat hava hesi fólk í løn frammanundan í mun til tann vanliga løntakaran, arbeiðsmannin og vaskikonuna, sum nú arbeiði fer at minka hjá?

Mær tykir, at hesi fólk við góðari løn og alla tíðina hækkingu, hugsa seg alt ov lítið um.

Hetta litla samfelagið hevur ikki ráð til stórt universitet, og skulu vit hava lærdan háskúla í hesum vánaligu tíðum, so má hesin skúlin eisini skerjast sum alt annað.

Nú er rámaskriggið at hoyra frá Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna, tí hann hevur fingið eian millión minni á figgarlógini, men tað var ongantíð figgarlóg grundarlag fyrri fiskivinnuskúla í Føroyum.

Vit eru ikki óhjálpin, um

vit ikki hava henda skúla, tí tað kunnu nøkur fólk fara í onnur lond at søkja sær kunnleika um, og fleiri fáa upplýring á flakavirkjunum.

Við Fiskivinnuskúlanum hava vit skapt ein tørt, sum ikki var frammanundan, og tað hava vit gjørt í so nógvum fornum.

Tað ber ikki til at bliva við at skapa stovnar, sum vit ikki eru før fyrri at halda liv í.

Sama er við lønarmuni millum fólk, sjálvandi skulu skúlað fólk hava eina góða løn, tey hava jú brúkt nógvur pengar til sín lærdóm, men kluftin má ikki bliva ov stór, tað skapar bert ónóg.

X

Alt fyrri pengar

Vit, sum eldri eru og minnst elendigheitina, sum var í Føroyum seinast í fjórutinum og fyrst í hálvtrýssunum, ja líka til javnaðarflokkurin kom til ræðið og fekk vent gongdini — eitt nú við 60 miljónagrunninum og endurnýggjanini av skipaflotanum, vita hvørjir teir vóru, sum tá fóru avstað við marshallhjálpin.

Hetta vóru júst somu menn, sum í dag leika óðir eftir at fáa okkum upp í EEC. Hvat vit skulu har, leggja teir kanska minni í, heldur man tað vera pengarnir úr EEC menningargrunninum, sum draga.

So grunt er prát teirra í hesum álvarsmáli.

Ikki tí, hesir vóru helst ikki ringast fyrri millum føroyingar tá kríggið var av, tí ongantíð hava so fáir føroyingar átt so nógvur pengar sum júst tá. Men at taka teir heim úr úrlandinum til at nýta til okkurt skilagott vinnuskapandi, høvdu teir ongan hug til, og kom tí longu tá »almannalagið« at verða drivmegin í øllum, sum síðani er hent her á landi.

Spillið so tað almenna út sum tit vilja, men gott hevur tað verið mongum.

Tað mest løgna er kortini, at hesir — mangir teirra sokallaðir sjálvstýrismenn — soleiðis skulu ganga undan fyrri at avreiða tað sindrið av

sjálvræði og tjóðskaparligum frælsi, vit hóast alt hava.

Men hjá hesum driva bert pengarnir verkið. Hetta sá vit eisini á politisku støðuni í Føroyum við krígsslog, tí øll vita vit innast inni, at sjálvstýris- og loysingarreyði tá mest óðst av ivanum um hvussu hendur aftur

kundu fáast á nógvu pengunum í útlandinum.

Hvat, ið verið hevði, um úrslitið av seinasta krígunum hevði verið óðrvisi, kunnu vit bert gita okkum til — men hesir harrar høvdu kanska kunnað sagt okkum tað.

Rikur

Frásøgu- og myndlist til BØRN og UNG

Barn undir krigum kr. 132,-

Elin Mortensen fekk aðra barnabókakæðursløn Tórshavnar Býráðs 1990 fyrri bókin *Barn undir krigum* og fyrri arbeiði sitt at skriva til børn yvirhevar.

Barn undir krigum lýsir livið í Føroyum undir øðrum heimsbardaga, og hvussu tað var at vera barn í hesi ótryggu tíð.

Heðin, Marjun og tjældrini kr. 95,-

Hina barnabókakæðurslønina fekk myndlistamaðurin Olivur við Neyst.

»Olivur við Neyst hevur serstakliga gott hegni og hugflog at gera myndir til barna- og ungdomsbøkur. Hesar gávar hevur hann givið sær stundir at nora um og menna...« Olivur við Neyst hevur m.a. skrivið bókina *Heðin Marjun og tjældrini*.

**Bókadeild
Føroya Lærarafelags**